

OVER GOD GESPROKEN

De zondag na Pinksteren staan wij in de parochies expliciet stil bij het Godsgeheim. Ik herinner mij hoe op mijn lagere school de juffrouw de christelijke visie op God probeerde uit te leggen door drie lucifers in één keer aan te strijken. Het waren drie lucifers en toch één vlam. Uit mijn pastorale praktijk heb ik de indruk gekregen dat de drie-ene God voor velen helaas een theorie is gebleven. Een speeltje voor theologen maar zonder veel betekenis voor het alledaagse geloof. Dat lijkt mij een grote vergissing maar ook een hoogst ernstige zaak. Want met het spreken over God als Vader, Zoon en Geest raken wij het hart van het klassieke christendom. Het belijden van de drie-ene God behoort tot het fundament van het katholicisme. Het spreken over de Drie-eenheid wil ons denken en spreken over God ordenen en richting geven.

Beginnen bij de Geest

Laten wij, zo kort na het Pinksterfeest, maar beginnen bij de Geest. Gods Geest is als een soort goddelijke zuurstof die ons doet leven. De Geest als grondwater die het geloof mogelijk maakt en doet groeien. Gods Geest schenkt ons geloof. In goede en kwade dagen laat de Geest ons op God vertrouwen. In dat kader citeer ik graag de prachtige woorden van de dichter Willem Barnard: *Gods goedheid is te groot voor het geluk alleen; zij gaat in alle nood door heel het leven heen*. Gods Geest opent ons de ogen voor Gods werkzaamheid in de geschiedenis, heel bijzonder in de geschiedenis van Israël. In het boek Exodus lezen wij hoe Mozes het slavenvolk wegvoert uit Egypte. Op de Sinaï sluit God zijn verbond met het joodse volk en geeft Hij de tien geboden die het leven met God en de medemens willen ordenen. De mens is altijd een sociaal wezen, ingebed in familie, volk en tradities. God toont zich hier geen onbewogen Beweger. Integendeel, God openbaart zich als een liefdevolle en bevrijdende God.

Deze God wil een reisgenoot zijn die intens betrokken is op al zijn mensen.

Christus als de Zoon

Gods Geest opent ons de ogen voor Jezus als Gods gelaat in ons midden. In de christelijke traditie krijgt God een gezicht in Jezus. Of zoals de evangelist Johannes zegt: *Zo zeer heeft God de wereld liefgehad dat Hij zijn Zoon heeft gegeven*.

Het leven van Christus toont ons

Gods liefde voor de wereld en voor ieder van ons. Hij is gekomen om ons op te zoeken; om ons te troosten en te redden. Maar Jezus roept ons ook op om Hem na te volgen. Hij daagt ons uit om radicaal het evangelie van geloof, hoop en liefde gestalte te geven. Jezus is de Immanuel: God met ons. In deze belijdenis raken wij het kostbare hart van ons christelijk geloof. Gods mensenliefde is op een onovertrefbare wijze zichtbaar in Christus. De Vader is, in kracht van de Geest, zichtbaar in de Zoon. Zonder de Geest blijft Jezus een historische figuur uit het jaar nul. Door de Geest kunnen wij Hem ontmoeten als onze levende Heer.

God en wijzel

Deze bewogen God zet ook ons zelf in beweging. Vandaag spreken wij in ons bisdom veel over de missionaire Kerk. Wij zijn geroepen om de liefde en trouw van God door te geven aan anderen die God nog niet kennen. Door God gezegende mensen kunnen zelf tot zegen zijn. God wil ons maken tot instrumenten van zijn troost en vrede. Hij wil ons gebruiken om kleine en kwetsbare mensen te beschermen en geborgenheid te bieden. Hij wil ons maken tot mensen van vergeving die anderen hun fouten niet nadragen maar een tweede kans bieden. In kracht van de Geest kunnen wij Christus zichtbaar maken en zo het hart van de Vader tonen.

Mgr. dr. Gerard de Korte